

Draga Svoboda!

Ti si kraljica vseh pojmov, počutij in brezskrbnih navad. O, kako rada bi te objela, saj ta korona nama čas je vzela! Se še spomniš tistih lepih svobodnih dni, ko vsi smo lahko kamorkoli šli? Ja, to so bili lepi časi. Ampak pišem ti zato, da te nekaj vprašam: Kako se počutiš sedaj, zaprta v domovih zaskrbljenih ljudi, ki na svobodo niso pomislili, odkar te nam virus je vzel? Se počutiš tesnobno kaj, ko nesramno so ti vzeli raj?! Veš, sem se ravno danes pogovarjala z mojo sestro in pogovor je tekel o pripravah na najin rojstni dan. Še sreča, da sedaj nismo v karanteni, saj bi bili to veliki problemi. Velikokrat razmišljam o tem, kaj mi sploh pomeni beseda svoboda. Zaradi tega vprašanja dolgo nisem mogla zaspati, zato sem ti želela mojo razlago o tej brezmejni sreči, da te lahko okusim, pa čeprav za tako kratek čas, opisati v tem pismu. Moje pismo zate bo tako govorilo o tem, kako se povezati s tabo.

Včeraj sem na spletu prebrala tole misel: 'Upornik je človek, ki živi celostno, skladno s svetlobo, ki izvira iz njegove notranjosti. Za najdragocenejšo vrlino – torej svobodo – tvega vse.' Tako mi je bila všeč, da sem ti jo morala napisati. Mi je pa misel porodila tudi veliko novih vprašanj. Na primer: Kaj je zame svoboda? Kaj želim narediti s svojo močjo, ki mi jo daje svoboda? Želim pomagati drugim, da tudi oni najdejo svojo svobodno dušo, ki hrepeni po novih dogodivščinah in onem svetu, ali želim ugajati sebi? Da, kar veliko vprašanj sem si zastavila in na ta in na druga bom v tem pismu skušala odgovoriti.

Jaz tebe, svoboda, dojemam kot nekaj neverjetnega. Ampak tudi kot nekaj dvoumnega. Če želim biti svobodna, se moram odreči veliko stvarim in mnogim izmed njih se je zagotovo težko odreči, saj jih imam rada. Ne morem kar zbežati v divjino in za to nikomur povedati. Da, bila bi svobodna, ampak s tem bi prizadela, razočarala in osupla svoje bližnje. Tako da svoboda tedaj nima več toliko teže na tehtnici. Ne prevladuje več. Začenjam se spraševati, ali je res bolje, da zbežim in mogoče svojim bližnjim vzamem veselje do življenja. Ali je res bolje, da izginem za vedno, postanem svobodna in hkrati ostanem sama? Ali je res bolje, da odidem, se odpravim iskat notranjo svobodo, ko medtem vsem, ki me poznajo, ukradem notranjo srečo? Odločiti se moram – da ostanem in se vrnem domov k svojim najbližjim in z njimi podelim veselje do življenja. S tem jim ga ne ukradem, podarim jim ga. Ampak s tem sama sebi

ukradem svobodo in se vprašam: Je bilo res vredno? Pogledam vesele obraze družine in prijateljev v jutranjih urah. Vredno je bilo. In se vrnem spat.

Veš, moja draga Svoboda, včasih razmišljam o svoji prihodnosti. Zamislim se, kaj želim doseči v življenju, komu hočem pomagati in koga odrešiti bremena, ki si ga nalagamo ljudje. Še vedno hočem biti svobodna, seveda. Ampak ne želim imeti popolnoma prostih rok, če veš, kaj mislim. Ne želim biti nadzirana in tudi ne prezrta. Želim si pravo mešanico vsega in upam, da jo bom v življenju tudi dobila.

Več stoletij, tisočletij nazaj je bil vsak prebivalec na Zemlji svoboden. Lahko je šel kamorkoli in lahko je počel, kar je hotel. Vseeno je bilo, ali si bil žival, človek, rastlina, gliva ... Vsak je imel pravico odločiti se, kaj želi narediti. Danes ni tako. Medved v živalskem parku je zaprt v premajhni kletki. Nima izbire. Nima volje. Lahko te samo gleda in upa, da se boš spremenil. Da se bo človeštvo spremenilo in da bodo tudi najmanjši prebivalci našega planeta imeli izbiro do življenja na svoj način. Medveda lahko še kar gledaš in on tebe nazaj. Želi, da bi mu naredil uslugo in se postavil za vse tiste, ki so zapostavljeni. Ampak ti odmakneš pogled in se odpraviš do naslednje nesvobodne živali.

Jaz se počutim kot svobodna oseba, ki bi, če bi lahko, svojo svobodo podarila komu drugemu.

Rada bi te nekaj vprašala in neskončno uganko razvozlala. Kako se počutiš ti? Vem, da si ti Svoboda, ampak še vseeno. Kako se počutiš, ko, na primer, begunci zbežijo v bolj razvite države, ker v njihovih potekajo grozovite vojne, in jih ne sprejmejo? Kako se počutiš takrat? Ali misliš, da vlada dela prav, ko jih ne sprejme, ali misliš, da ti, svoboda, ne glede na to, od kod prihajaš, pripadaš vsem? Tudi tistim, ki se pretihotapijo noter? Zanimajo me tvoji odgovori in upam, da mi boš kmalu odgovorila.

Mislim, da ti, Svoboda, pripadaš vsakemu, ki se rodi, saj to je pravica, iz katere ne sme biti nobenega vica. Svobodni smo vsi, a vprašanje se glasi: Ali želiš biti svoboden in narediti to, kar hočeš, in biti sam ali želiš biti s svojimi ljubljenimi in čutiti svobodo s predajanjem ljubezni naprej?

Odločitev je na tebi, Svoboda.

Z ljubeznijo

Alina Svoltjšak